

Communnen vælger, og den geistlige Embedsmand skulde træde sammen, for at see at blive enige, og at de derefter skulde indsende deres Opgivelse i Forening; men kunne de ikke blive enige, følger det dog af sig selv, at de maae indsende Opgivelsen hver for sig. (Kühnel: Nei!) Ja, saaledes har jeg opfattet Sagen. Jeg troer imidlertid, at noget Saadant i Almindelighed vil blive Tilfældet ogsaa efter dette Lovforslag, thi hvor der er et nogenlunde velvilligt Forhold tilstede mellem den af Communnen valgte Mand og Præsten, ville de træde sammen, naar de skulle afgive deres Votum. Kunne de da blive enige, ville disse Vota komme til at lyde eens, men kunne de ikke blive enige, maa Enhver indsende sin Angivelse, saaledes som han efter sin Overbeviisning mener, at den bør være. Jeg kan ikke være enig i den Indvending, der er kommen fra det ærede Medlem for Viborg (Chr. Jensen) i, at Sagen herefter stiller sig endnu ringere, og at der ikke stער nogen Forbedring for Yderne ved det foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem sagde, at Yderne vilde komme til at staae som 1 mod 2, nemlig mod Herredsfogden og Præsten, men det er ikke Tilfældet, thi der er for det Første ikke saamange Herredsfogder som Præster i et Stift, og dernæst er der i alt Fald for Tiden ligesaa mange Herredsfogder, som ikke ere interesserede i Capitelstættens, som der er Herredsfogder, som ere interesserede deri; de ville kun blive det ganske succesfult, eftersom de komme paa fast Gage. Jeg troer derfor, at de Indvendinger, som ere gjorte mod dette Lovforslag, i det Hele taget ikke ere af saa stor Betydning, at det vilde være raadeligt at stille Endringsforslag til dets 2den Behandling, hvis man overhovedet ønsker, at vi snarest muligt skulle komme tilende med denne Sag, og jeg skal altsaa tilslæbe mig at anbefale Thinget at tage Lovforslaget, som det foreligger.

S. Mee: Det synes mig ogsaa at være det Rigtigste at bringe Sagen paa den Maade hurtig tilende. Det, som det meest kommer an paa i nærværende Tilfælde, og som navnlig det ærede Medlem for Greenaa (C. Mourier-Petersen) meget rigtigt fremsatte, er, at skaffe sig en offentlig Garanti for, at Capitelstættens

ikke bliver ansat for høit. I Reglen kan man vistnok ikke klage over, at Capitelstættens har været for høit ansat, om der ogsaa i mange Tilfælde kan siges at være nogle besynderlige Afvigelser, men med Hensyn til saadanne kan man heller ikke gaae videre ind paa en Kritik, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Søby (Fischer) gjorde. Han nævnte, som et Exempel, Skagen, men ansøgte senere, at denne Kjøbstad afgiver en saa ganske eiendommelig Plads ligeoverfor Kornpriserne, at den ikke kunde tages med i Betragtning; men da dette er Tilfældet, saa kunne de Afvigelser, der finde Sted med Hensyn til Skagen og Hjørring, som er Kornhandelsplads, heller ikke komme i Betragtning. Men man maa i det Hele lægge Mærke til, at der paa Landet gjerne er Tilbøjelighed til at have et vist høiere Stjøn om Priserne; man gaaer der ofte mere efter Priisskønnet end efter den factiske Priis. Paa Landet er man, som sagt, tilbøjelig til at sætte Kornpriserne høiere, end Tilfældet er i Kjøbstæderne, hvor Kornet kjøbes og forhandles, og hvor man ofte atter er noget tilbøjelig til, naar slaae Coniuncturer ere tilstede, at ansætte Kornpriserne temmelig lavt. Naar man har fremhævet Forskjellen mellem de verdslige og geistlige Indberetninger, saa skal man ogsaa lægge Mærke til, at de verdslige Indberetninger komme fra Byfoged og Magistrat, Mænd, der ikke have det fjerneste Begreb om Korn, og som sædvanligt hente deres Kundskab derom hos de Kjøbmænd, der handle med denne Vare, hvilket i Almindelighed ogsaa ere de Personer, der bedst kunne opgive Prisen; men, som jeg nys sagde, er man under slaae Coniuncturer tilbøjelig til at sætte Prisen lavere, end den maaskee i Virkeligheden er. Paa Landet taxerer man for høit, man gaaer der ofte efter et Slags Taxation, og i Kjøbstæderne taxerer man somme Steder for lavt, og derfor troer jeg egentlig, at Forskjellen, som dog ofte ikke er meget stor, mellem de geistlige og verdslige Indberetninger hidrører. Det er vistnok umuligt at kunne faae et Resultat frem, som man bliver ret tilfreds med; men Hovedsagen er, at faae et Slags Garanti i Publicum for, at man søger at træffe det Rigtige og Retfærdige, at man ikke skal kaste nogen usertjent Mistanke eller Skygge paa Nogensomhest af dem,